

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 15. — Štev. 15.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 18, 1936. — SOBOTA, 18. JANUARJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

NEMCIJA BO PREDLOŽILA LIGI KOLONIJALNE ZAHTEVE

Demokratije so se odločno zavzeli za Wilsona

SCHUSCHNIGG GOVORIL V PRAGI

Zeli sodelovati z Malo antanto in Italijo. — Pokrajinske preme m b e pogoj za rešitev evropskih vprašanj.

PRAGA, Čehoslovaška, 17. januarja. — Avstrijski kancler dr. Kurt Schuschnigg je pred industrijskim klubom v Pragi imel govor, ki je opravičil sumnje onih, ki niso verovali vladnemu trditvi, da njegov obisk v Pragi nima političnega namena.

Schuschnigg namreč ni zagovarjal nič drugega, kot tesno sodelovanje med Malo antanto in Avstrijo na eni strani in sodelovanje med Avstrijo, Madžarsko in Italijo na drugi strani.

Celi čehoslovaški kabinet in ves diplomatski zbor je poslušal Schuschniggova izvajanja, ki so namigavala na novo razpredelbo v podonavskih državah in omenjala celotni srednjeevropski sistem. Toda vsi so bili začuden, da avstrijski kancler niti z besedo ni omenil nemške države.

Schuschnigg je posebno poudarjal strogo avstrijsko stališče svoje politike ter se je pri tem oklenil besed, katere je pred nekaj tedni izgovoril podkancler knez Starhemberg, ko je rekel:

„Dunaj in Praga se borita za isti ideal — ideal evropske kulture. Razlikujemo se samo v metodah.“

Za predpogoj za rešitev vseh evropskih vprašanj je postavil Schuschnigg pokrajinsko rešitev, toda o tem ni natančneje razkladal. Držal se je metode zakritega namigavanja, ki ima posebno v visoki politiki mnogo več uspeha kot pa določno in jasno začetni cilji, ker se nasprotnik ne more takoj postaviti po robu.

Dunajske monarhiste pa je Schuschniggov govor pustil v potrpežljivem pričakovanju, kajti v Pragi, ki je poglavitna nasprotnica Habsburžanov, se kancler ni upal obujati kakšnega upanja. Ako pa je pri tem, ko je omenil Italijo, računal samo na čas, ko si bo močni mož ob Tiberi, na katerega so se državniški ob Donavi do zdaj zanašali, izvlekel glavo iz zanjke, ki si jo je nadel za vrat s svojim pustolovstvom v Abesiniji, bo pokazala bodočnost.

STAROSTNA POKOJNA V NEW YORKU

ALBANY, N. Y., 17. jan. — V newyorški legislativi je poslanec Nicholas A. Rossie iz New Yorka stavil predlogo za pokojnino za osebe nad 65 let po \$50 na mesec. V pokojninski sklad bodo prispevali podjetniki ter državna in zvezna oblast. Deloma pa bodo tudi

VSTAJA NA KITAJSKEM ZADUŠENA

Avtonomisti so v boju z vladnimi četami izgubili 40 mož. — Pogrešajo šest dijakov.

AMOY, provinca Fukien, Kitajska, 16. jan. — Vladne čete so zadušile upor garnizije v Čangčovu, 30 milj od Amoya. 40 upornikov je bilo ustreljenih, mnogo pa jih bilo aretiranih. Upor je bil posledica že dolge agitacije za avtonomijo, katero posebno podpirajo Japonci.

HONGKONG, Kitajska, 16. jan. — Štetje dijakov je doseglo, da izza protijaponskih dijaških demonstracij manjka 6 dijakov, četudi vlada zatrjuje, da ni noben dijak izgubil življenja.

Po poročilih tujcev pa je kriminalna policija razbila dijaške demonstracije in se je pri tem tudi posluževala orožja ter da je bila ena dijakinja prenešana ranjena v bolnišnico.

LA GUARDIA POZNA POLICISTE

V svojem govoru, v katerem je newyorški župan La Guardia napovedal boj zločinem svetu, je svaril policiste, da naj ne živijo preko mej svojih sredstev. Govoril je v policijskem glavem stanu ter rekel, da v policijski službi ni prostora za one, ki pijejo, in prejemajo podkupnino. Policiste je opominjal, da morajo biti tudi v svojem privatnem življenju previdni.

„Mnogo žene policistov niso zaslužne znake, — s tem mislim zapeljivost za dijamanti,“ je rekel župan. „Poznam jih in vem, katera živi nad svojimi sredstvi. Policistova žena mora biti kot žena vsakega vojaka. Ozirati se mora na plačo svojega moža in po tem živeti. Svojemu možu mora pomagati, da v svoji službi ne preduje. Svarim vas, da policijski departament ni prostor za onega, ki hoče postati bogat. In oni, ki je bil povišan, naj nikdar, nikdar ne skuša živeti preko svojih sredstev. Vsakdo naj živi tako, kakor je bil navajen. Videl sem jih več, kot pa samo enega, da so po svojem povišanju zapustili svojo pot.“

Dalje je rekel, da ne bo več trpel policistov, ki samo sedijo v svojih uradih.

„Mnogo jih je med vami, ki niso nikdar hodili po ulici,“ je rekel La Guardia. „Toda sedaj boste, ne glede na čin. Pojdite na ulico in izpolnite dolžnosti.“

prispevali v ta sklad delavci v starosti od 18 do 60 let. Prispevki se bodo pričeli pobirati s 1. julijem letošnjega leta. Pokojnino pa bodo pričeli izplačevati s 1. julijem, 1940.

NASTOPILO SO PROTI OBDOLŽITVI, DA JE POTVARJAL ZGODOVINO

WASHINGTON, D. C., 17. januarja. — Izjava senatorja Nye, da je predsednik Wilson dejstva o vstopu Združenih držav v svetovno vojno napačno pojasnil, je imela za posledico oster napad na senatorja Nye in senatni municijski odbor.

ZA 30-URNO TEDEN. DELO

Predsednik Green vidi v skrajšanem času edino sredstvo za odpravo brezposelnosti. — Izvrševalni odbor za družabne in delavske postave.

MIAMI, Fla., 17. januarja. — Osrednji izvrševalni odbor delavske federacije je na svojem kongresu sklenil, da bo posvetil vse svoje sile v to, da bo sedanji kongres sprejel postavo za 30-urno delo na teden.

Predsednik William Green je rekel, da more le skrajšani delovni čas rešiti problem brezposelnosti; da bo organizirano delavstvo delalo na to, da je ta program v prihodnjih mesecih doveden do svojega cilja.

Green je rekel, da je po podatkih delavske federacije 11 milijonov ljudi brez dela. Green je dalje rekel, da se bo delavska federacija potegovala za Walshevo predlogo, po kateri se morajo vse tvrdke in posamezniki držati glede delavskih plač in delovnega časa po določbah NRA.

Delavska federacija bo tudi delovala na to, da pridejo do popolne veljave postava o družabnem zavarovanju Wagnerjeva postava, Guffeyeva postava in postava o pokojnini železničarjev.

RUSIJA SE NE BOJI JAPONSKO

MOSKVA, Rusija, 16. jan. — V odgovor na vojno nevarnost, ki preti Rusiji od Japonske in Nemčije, je vojni podkomisar maršal Tuhačevski sedmemu kongresu osrednjega izvrševalnega odbora ljudskih komisarjev naznanil, da je bila ruska armada, ki je največja na svetu, lansko leto povečana tako, da sedaj šteje 1,300,000 vojakov. V rezervi pa je okoli 8 milijonov vojakov.

Josip Stalin, ki je kadil pipo, ko je maršal v lepi novi obleki govoril, je skočil na noge ter se pridružil glasnemu odobravanju, ki je sledilo izvajanjem vojnega podkomisarja.

Ravno pred enim letom je Tuhačevski naznanil kongresu, da šteje rdeča armada 940,000 mož.

Maršal Tuhačevski je predlagal, da kongres sprejme predlog predsednika ljudskih komisarjev Molotova in dovoli za armado 14,000,000,000 rubljev.

MEHIŠKI ŠKOFI PROTI SOCIJALIZMU

Pastirski list zahteva, da katoličani ne pošiljajo otrok v socijalistične šole. — Naj otroke versko vzgajajo doma.

MEXICO CITY, Mehika, 17. januarja. — Pastirsko pismo, katero so podpisali vsi mehiški nadškofje in škofje prepovedu, je vsem katoličanom pošiljati svoje otroke v socijalistične šole.

Odločni nastop škofov proti šolski postavi bo vodil do ljutega boja med državo in cerkvijo. Pastirski list naroča starišem, duhovnikom in učiteljem, da skrbijo za verski pouk otrok doma.

Po postavi iz leta 1934 je bil po vseh mehiških šolah vpeljan socijalistični pouk brez vsakega verskega pouka. Proti tej postavi so škofje in duhovniki protestirali takoj od začetka. Teda pa jim je vlada odgovorila, da je starišem dovoljeno poučevati otroke v verskih naukih doma in v cerkvah, toda nikjer drugje.

Škofje pravijo v svojem pastirskem listu, da ne sme biti noben katoličan socijalist, ker socijalizem pomeni sistem, ki ne priznava božjih in cerkvenih pravic in tudi ne pravic človeka, da bi imel privatno premoženje, ki si ga je ali pridobil sam, ali pa podedoval.

Pastirski listi zatrjujejo, da je smrtni greh pošiljati otroke v socijalistične šole in da morajo otroci obiskovati le take šole, ki dajejo tudi verski pouk.

Ker do sedaj škofje še niso nikdar tako jasno povedali svojega mnenja glede socijalističnih šol, dasi so jim nasprotovali, javnost z napetostjo čaka, kaj bo vlada škofom odgovorila.

S tem je Nye mislil na izjavo predsednika Wilsona pred senatnim odborom za vnanje zadeve, da je o nameravanih mirovnih pogojih zaveznikov izvedel šele, ko je bila vojna že končana. Pisma lorda Balfourja in listine v državnem departamentu pa ugovarjajo tej Wilsonovi izjavi.

ELLSWORTH IN TOVARIS REŠENA

LONDON, Anglija, 17. jan. — Angleški parnik Discovery II. je našel raziskovalca južnega tečaja Lincolna Ellswortha in njegovega tovariša Herberta Hollick-Kenyona vtaborjena na ledu nedaleč od Kitovega zaliva.

Ellsworth in njegov tovariš sta 23. novembra z aeroplanom odletela z Dundee otoka južno od Nove Zelandije v namenu, da preletita južni tečaj. Od tedaj ni bilo glasu o njih, Splodno je bilo opuščeno upanje, da bi se bila pri življenju.

Kapitan parnika Discovery je opazil v daljavi rumen šotor. Poslal je majhen aeroplan, ki je vrgel na šotor pismo. Iz šotora je prišel Hollick-Kenyon, ki se je takoj, ko je prebral pismo, odpravil proti parniku, na katerega je prišel ob 12.55 po polnoči. Povedal je, da je Ellsworth prehlajen in da je ostal v šotoru. Kapitan je takoj poslal nekaj mož, da tudi Ellswortha pripeljejo na ladjo.

ITALIJANI PRAVIJO, DA JE PADLO V BITKI ŠTIRITISOČ ABESINCEV, CESAR PA TO VEST ZANIKUJE

GOEBBELSOVA NAPOVED

Na ljudskem zborovanju v Berlinu, ki se ga je udeležilo nad petindvajset tisoč oseb, je rekel včeraj nemški propagandni minister dr. Joseph Goebbels, da mora Nemčija prej ali slej dobiti nazaj svoje kolonije in da jih bo v najkrajšem času zahtevala.

— Tako ne more iti več dalje, — je vzkliknil Goebbels, in navzoči so mu navdušeno ploskali. — Na svetu so države, ki imajo dosti kolonij, pa ne vedo, kaj bi z njimi počele.

Z ozirom na vojno v Vzhodni Afriki je izjavil. — Tudi Italijani morajo živeti. Narod, ki ima premalo prostora, si mora pomagati na ta ali oni način. Kotel mora prej ali slej počiti. Če so v tem posebnem slučaju metode, ki se jih poslužujejo, pravilne, ni moja naloga razpravljati. Nemčija nima nobenega namena vmešavati se v angleško-italijansko-abesinski spor, toda kar imajo drugi, mora tudi Nemčija imeti. Mi ne bomo vedno hlapci drugih. Zaskrat nas še veže pogodba, ki pa nas ne bo dolgo vezala. To pogodbo so podpisali strahopetci, ne pa državniki.

SVARILO MOSKVI
Propagandni minister je opozarjal na povečanje ruske armade ter izustil naslednjo pretnjo: — Če bo rdeča armada prekorajčila nemško mejo, jo bodo pognali nazaj naši ruski grenadirski regimenti.

Ameriko je omenil z besedami: — Amerika nas dolži, da preganjamo žide. Amerika naj raje skrbi, da ne bo treba njenim narodnim junakom bežati iz dežele. (S tem je mislil Lindbergha, ki se je nedavno izselil v Anglijo.)

Goebbels je okrcal tudi tiste Nemce, ki "skrbe samo za jajca in presno maslo, dočim potrebuje domovina za svojo obrambo predvsem surovino."

— Če bo domovina napadena, — je vzkliknil, — ne bomo metali sovražniku presnega masla na glavo. V to svrhu moramo imeti topove.

NAJSTROŽJA CENZURA V ITALIJI
Odredbe za čuvanje vojaških skrivnosti je Mussolini včeraj poostрил s tem, da je določil najstrožjo kazen za tiske uradnike v municijskih tvornicah, ki bi dajali javnosti informacije, iz katerih bi se dalo sklepati na pretekle, sedanje in bodoče italijanske vojaške načrte.

ITALIJANSKA ZMAGA
Vrhovni poveljnik italijanske armade maršal Madoglio je izdal sledeče poročilo:

— Bitka pri Canale Dorya, ki jo je pričel 12. januarja general Rudolfo Graziani, se je končala s popolno italijansko zmago. Sovražnik je bil brezobzirno poražen. Ostanke armade rasa Desta Demptu so se v divjem begu umaknili po karavanskih cestah proti severozapadu. V akciji so bila letala, infanterija, kavalerija in tanki. Do včeraj smo našli štiri tisoč mrtvih sovražnikov. Zapolnili smo mnogo pušk in strojnic ter nekaj topov. Izgube na naši strani so bile malenkostne.

Abesinska vlada pravi, da so italijanska poročila o veliki italijanski zmagi na južni fronti smešna. Istotako je zlagana trditev, da se je armada rasa Desta Demptu umaknila iz svojih postojank.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Beneš, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto vanja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za tucestvo na celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Upniti brez podpisov in osebnosti se ne pričbujejo. Denar naj se blagovodno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto izjavijo naznaniti, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3374

PETROLEJSKE SANKCIJE IN ITALIJA

Za moderno vojno je petrolej neobhodno potreben; "motorizacija" vojske, od katere vojaški strokovnjaki toliko pričakujejo, brez petroleja ni mogoča.

Zato ves svet zanima, kakšne bodo posledice, če se sankcije razširijo tudi na prepoved uvoza petroleja v Italijo.

Cenijo, da Italija potrebuje letno kakšne dva milijona ton petroleja. Sama producira 30,000 ton mineralnih olj, to je toliko kot nič. Da kriješvojo potrebo, mora uvažati, v letu 1934 je njen uvoz znašal 1,939,455 ton.

Italija skuša doseči, da bo imela kaj vpliva pri velikih mozemskih družbah za pridobivanje surovega olja in pospešuje vsled tega udeležbo italijanskega kapitala pri teh podjetjih. Tudi v Abesiniji si prizadeva za vrtnjem petrolejskih vrelcev in gradbo petrolejskih vodov dvigniti proizvodnjo petroleja in si tako zagotoviti neodvisno dobavo. Pospešuje tudi produkcijo domačega alkohola, vendar pa ta ni tako znatna, da bi mogla služiti kot nadomestilo za petrolej, ki ga mora uvažati.

Sedaj je Italija glede petroleja še vedno popolnoma odvisna od uvoza. Od tega je l. 1933 odpadlo 36 odstotkov na uvoz iz Romunije, 30 odstotkov iz Sovjetske Unije, 10 odstotkov iz Perzije, 8 odstotkov iz Severne Amerike in 8 iz Venezuele. Delež Romunije na uvozu je bil v prvi polovici letošnjega leta, ko je znašal 994,721 ton, celo znatno večji, dosegel je 711,720 ton ali 73 odstotkov. Vzrok tega povečanja je gotovo tudi udeležba italijanske države potom "Azienda Generale Italiana Petrol" pri kateri ima država 60% kapitala v svojih rokah.

Severna Amerika nima pri uvozu petroleja v Italijo takega pomena kot je večkrat poudarjeno. Za enkrat zavisi preskrba s petrolejem od Romunije in vsled tega je važno kakšno stališče bo Romunija zavzela, v slučaju, da bodo sankcije obsegale tudi prepoved izvažati petrolej v Italijo.

Vprašanje pa je, če bodo vse države izvoznice petroleja eventualne sankcije glede petroleja striktno izvajale. Romunija in Rusija, ki sta obe odvisni od deviz, ki jih dobita za izvoz petroleja, gotovo ne bosta mirnodušno gledali in izvajali sankcij, če bodeta videli, da n. pr. Severna Amerika osvaja italijanski petrolejski trg.

Dokler pa Severna Amerika brezpogojno ne pristopi k sankcijam in tudi ne poskrbi, da se bodo izvajale, ni pričakovati, da bi ameriški trgovci pustili dobri zaslužek, ki se jim v Italiji nudi. V takem položaju pa tudi Romuniji ne preostane drugega, kot da sledi zgledu svojih ameriških konkurentov.

Te okolnosti so prisilile Ligo narodov, da je odgodila sklepanje o nadaljnjih sankcijah. Od tega ima korist le Italijo, ki se zalaga s petrolejem lepo naprej in pridobiva na času za organiziranje protikupepov.

JACOB RUPPERT BEER
"THE TALK OF THE TOWN"

Iz ene steklenice Ruppert's natočis dve čaši izbornega in okusnega piva

Don't say beer - say RUPPERT'S

Tudi "ČOKASTA" NI DEPOZITA STEKLENICE NI TREBA VRNITI
Ista kakovost kot v navadni steklenici
Skupno Priporočeno
10c

Iz Slovenije.

ZGODBA O "PRODA NI NEVESTI"

LJUBLJANA, 30. decembra. — Janeza so zaprli. No, nad tem se menda ne boste pohujševali, saj se kaj takšnega lahko dandanes zgodi vsakomur. Končno je vseeno, s čim se je pregrešil Janez, da so mu predpisali rčet za dieto. Glavno je le, da je postal moralen, čim se je začutil močne zapave za seboj. Zato je zatožil Miho, da mu je nekega lepega dne prodajal svojo nevesto. Kajti, če je Miha tako moralen, da ne prizanes pred sodnijo niti svojemu prijatelju zakaj bi naj bil slabši Janez?

Miha se je torej moral zagovarjati, zakaj se je hotel iznebiti ljubljene neveste na trgovski način. Dopovedovali so mu, da pri nas ne sme nihče prodajati nevest kakor krav. Najbrž so mu to tudi dopovedali, ker je Miha tajil na vse žive in mrtve, da bi kdaj prodajal nevesto zlasti še, ker jo ima tako nepopisno rad, da bi je ne dal nikomur za vse bogastvo vsega sveta. Ne, Miha se namerava celo poročiti in je z dragim dekletom še tako rekoč na oklicih. Toda na sodniji nič ne verjamejo. Izrazili so dvom, da ima Miha res tako rad svojo nevesto, da mu ne bodo prej verjeli, dokler jim ne bo predložil poročnega lista. Miha je sveto obljubil, da bo kmalu prinesel poročni list. Zaklel se je sam pri sebi, da ne bo delal družine prijatelju Janezu, čeprav sta si še tako dobra.

Toda delal je račun brez krčmarja. Ves potrt je prišel potožiti na sodnijo, da mu je preklemana nevesta ušla. Niti zbogom mu ni rekla. Izginila je kakor kafa. Šla je s fantom, ne da bi se Miha pogovoril z njim. Naj bi jo, mrho, sodnija prijela in v keho z njo! Tako rad jo je imel, zdaj pa — in Miha je počrl debelo solzo. Trepetal je pred gospodi, da bi ga morda zdaj res še ne zaprli. Dokazoval je, da je imel najresnejše namene, saj sta bila že na oklicih. In tik pred poroko jo je odkurila. Gospodje so Miho petolazili, kakor so vedeli in znali, vendar je odhajal v negotovosti in še vedno ga je nekoliko strašil zapor.

To bi pa bil prežalosten konec za opereto, čeprav bi bil verjeten. Najbrž bi si moral pomagati sam režiser ter privleči za lase še kakšno nesrečo. Usoda je hotela drugače. Miha je pač sročil človek ali kakor se vzame. Nevesta se je vrnila s "poročnega potovanja". Padla je Mihi v objem.

Kdo bi opisal nepopisno srečo! Mi si kaj takšnega ne držnemo. Ne bomo tudi razglabljal, ali je bil Miha bolj srečen zaradi tega, ker je lahko

dokazal s poročnim listom, da je imel najresnejše namene, ali zato, ker se mu je vrnila draga nevesta.

NESREČA ALI ZLOČIN

JESENICE, 3. jan. — Sprevodniki in potniki, ki so se na novega leta dan vozili z muenchenskim brzim vlakom so na Jesenicah pripovedovali, da je bil na progi Schwarzach St. Veit an der Glan skozi okno kuhinje restavracijskega voza ustreljen kuhar. Zadet je bil s strelom puške naravnost v srce in se je takoj zgrudil mrtev na tla. Truplo so v Beljaku vzeli iz voza in ga prepeljali v mrtvašnico ondotozna pokopališča. Pokojnik je bil, kakor pravijo, jug. državljan, a njegovo ime pri nas še ni znano. Tudi se še ni moglo ugotoviti, ali je bil kuhar žrtev zločinske roke ali le nesrečnega naključja.

GROZOVIT SAMOMOR

MARIBOR, 3. jan. — Vaščane v Počeničku pri Sv. Jakobu v Slovenskih gorah je pretresel grozen dogodek. 22-letni posestnikov sin Franc Roj si je na strašen način končal mlado življenje.

Po kosilu je odšel v svojo sobo. Domači so bili pri obedu in niso nič hudega slutili, ker je bil Franc take volje kakor običajno. Med kosilom so še slišali strel iz bližine in mislili so, da je sin ki je vnet lovec, streljal na vrane v bližnjem vrtu. Ker pa ga dalje časa ni bilo na spregled, je oče stopil v sinovo sobo. Našel ga je na tleh z razstreljeno lobanjo, drobci možganov so obrizgali tla. Poleg stola na tleh je našel oče puško, iz katere si je nesrečni mladenič pognal dum dum kroglo v glavo. Oče je takoj poklical na pomoč šentilskega zdravnika dr. Sentočnika, ki pa ni mogel več pomagati, kajti Franc je bil že mrtev.

PRAVDA ZA DIVJEGA PRAŠIČA

LITJA, 4. jan. — V gozdovih okrog Janč nad Jevnico se je v zadnjem času pojavilo več divjih prašičev, ki so kmetom delali precejšnjo škodo. Na novega leta dan so se zopet pojavili v okolici in lovec so jo mahnil z njimi. Krenili so proti Soveu v treboveljski občini, kjer so res našli na divje prašiče. Eden je sprožil puško, a čeprav zadet, jo je divji prašič odkuril in menda mu ni šla do živga niti krogla drugega loveca. Malo krvi je sicer puščal, toda lovecem je kmalu izginil izpred oči. Zakupnik lova je ustavil pogon. Oglasil se je lovski rog in lovec so se zbrali na določenem kraju. Res je, da so ustrelili nekaj divjačine, ali jezno jih je, da je mer-

jasec odnesel pete. Še vse popoldne so zasledovali ranjeno zverino, ki je pa izginila, kakor bi se udrla v zemljo. Zato so se loveci vrnili domov.

Enemu pa lovska strast le ni dala miru. Sam je zasledoval ranjenega prašiča in zaneslo ga je prav do Besnice. Njegov trud je bil bogato poplačan: kmalu je našel na dva merjaseca, ki sta se pasla v goščavi. Po prvem strelu sta pobegnila, z drugim strelom je pa enega zadel v zadnjo nogo, in ga še z dvema streloma položil.

Za radi ustreljenega merjaseca je pa nastala med litijskimi čla ni zelene bratovščine huda pravda. Oba loveca, ki sta prva streljala na merjaseca, zatrjujeta, da pripada ščetinar oziroma nagrada zanj po vseh lovskih pravilih njima, kar sta tudi prepričana, da gre za prašiča, ki jima je na pogonu ušel. Prašiča sta takoj začela mrevariti in iskali v truplu svoje krogle, ki so bile drugačne. Tretji lovec pa je mnenja, da je nagrada 200 Din, ki jih da banska uprava za ubitega merjaseca, njegova in da si ne da kratiti svojih pravic. Zdej ima zadevo v rokah najemnik lova, ki je izbral komisijo preiskanih lovecev. Merjaseca bodo "secirali," in upregledali rane, šibre in krogle, nato pa bo izrečena sodba. Za katero vlada v javnosti veliko zanimanje.

DOPISI

Brooklyn, N. Y.

Slovensko pevsko in dramatično društvo "Domovina" je imelo svojo letno sejo dne 5. januarja 1936 v Slovenskem Narodnem Domu. Predsednik Valentin Pavlič je otvoril sejo, nato je tajnica Fanči Hošek prečitala zapisnik, blagajnik Metod Končan pa je podal točno poročilo o dohodkih in izdatkih društva. Za tem je članstvo volilo odbor, ki je po večini isti, kot prejšnje leto. Sestavil se je tudi program za tekoče leto 1936 in sicer:

Maskeradna veselica se vrši v soboto, dne 15. februarja. Dne 22. marca se ponovi igra

"mala pevka". Čisti dobiček te igre je namenjen gospodu župniku Fr. Berniku v Domžalah. Drugo nedeljo po Veliki noči, to je 26. aprila, priredi "Domovina" veliko igro s petjem, katere naslov je "Ciganska kraljica". Dne 14. junija se vrši piknik, meseca julija pa bo izlet s parnikom do "Bear Mountains".

Otvoritvena predstava prihodnje sezone pa bo 11. okt. s koncertom in igro. Prosimo, da blagovolijo tukajšnja društva omenjene datume vpoštevati.

Ker se od mnogih strani slišijo razne govore, zakaj "Domovina" ni sodelovala pri koncertu, ki se je vršil dne 1. januarja v počast nadškofu Rožmanu v cerkveni dvorani na Osmi cesti, se nam zdi potrebno, da tem potom pojasnimo celo zadevo, ki je sledeča:

"Domovina" je bila pripravljena sodelovati, toda ker se je vršil koncert zvečer, nam je bilo nemogoče, kajti naš pevovodja Mr. Anton Šubelj je bil ravno omenjeni večer drugod zaposlen in povabilo je prišlo prepozno, da bi mogel on svoj nastop predručkati. Mr. Šubelj je prevzel pevsko vodstvo pri "Domovini" pod pogojem, da lahko svobodno razpolaga s časom glede svojih koncertnih nastopov, kar je vse članstvo vzelo na znanje. Tudi glede naših prireditev se ravnamo po tem in v zimskem času nimamo pevskih vaj več, silih po cel mesec ali še dalj, ker je on ravno v zimski sezoni najbolj zaposlen.

Skušali smo na vse načine, kako bi se stvar uredila, in tako je Mr. Šubelj v imenu društva "Domovine" poklical po telefonu g. župnika E. Gabrenja in mu razložil, da je "Domovini" mogoče nastopiti na odru le pred sedmo uro ali pa ob pol dvanajstih večer, ker je drugače on zaposlen. G. župnik mu je odgovoril, da je prvo prezdodaj, drugo pa prepozno. Potem mu je Mr. Šubelj rekel, da bi pevec in pevke "Domovine" vseeno lahko zapeli nadškofu v počast par nabožnih pesmi brez njega in sicer v cerkvi s spremljevanjem orgel, ko bo cerkvena pobožnost končana, na kar je gospod župnik odgovoril, da društvo lahko nastopi na odru v dvorani, ne pa v cerkvi na koru.

Tako nismo mogli sodelovati in prosimo, da vzame cenjeno občinstvo to na znanje.

Slov. pev. in dram. dr. "Domovina"

ZA AVTOMOBILISTE.
Italijanski inženjer dr. Mastini je dovršil aparat, s katerim je mogoče avtomobilistu poklicati katerokoli telefonsko številko kar iz svojega vozila. Poizkusi so izkazali doslej to novo iznajdbo uporabno le za okoliš 100 kilometrov od sedeža telefonske centrale in da zanesljivo sklopi zvezo s poljubno številko telefona. Iznajdba je toliko bolj izvedljiva, ker ni tako potrebne nikake poprave, odnosno prilagoditve telefonske centrale za ta praktični izum.

Peter Zgaga

— Pri nas je pa tako, — je rekel možič, — da mora biti vsak večer ob sedmih večerja na mizi. Točno ob sedmih.

— Kaj pa, če se pa zamudiš pol ure in prideš kasneje domov? — so ga vprašali.

— Če pridem kasneje domov, pa grem brez večerje spat.

Ko je stara ženska dvajset let, hrepeni po lepem in mladem možu. Ko je stara petindvajset let, hrepeni po lepem možu. S tridesetimi leti zabrepeni po starem in bogatem. In če ga s tridesetimi leti ne dobi, hrepeni vse življenje edinele po — možu.

— In sedaj, fanti moji, — je rekel junaški poveljnik, — imate pred seboj zelo ostro bitko. Borite se kot junaki, dokler vam ne zmanjka smodnika. Potem pa tecite. Jaz sem nekoliko šepav ter bom pričel teči že sedaj.

Največja razočaranja v življenju vsakega moškega so: — prva cigareta, prva ženska in prvi siv las.

No, slednjic se pa vsem privadi.

Pevovodjo najbolj jezi, če kdo pri pevskih vajah govori. Nekoč sem slišal pevovodjo, ko je razburjen vzkliznil: — Tak tiho bodite in pojte!

Minuta je kratko razdobje, toda izvežban zdravnik lahko izpremeni v eni minuti majhen nahod v lud prehlad.

Nobena umetnost ni biti bogat, če ima človek dosti denarja, in nobena zasluga biti reven, če je človek brez njega.

Graja, ki prihaja iz ust pametnega moža, je boljša kot pa hvala prismojenca.

Priznaj vsem, da si slab, vsi ti bodo verjeli, obsodi še druge — vsi te bodo sovražili.

Sulac je imel predavanje. Da natančno pojasni škodljivost pitja, je postavil na mizo kozarec čiste vode in kozarec žganja. Zatem je položil v vodo glisto in glista je veselo plavala. Ko jo je poudjal v žganje, je takoj poginila.

Gospod, — se oglasi pijanec v zadnji klopi, — kakšno pa je tisto žganje? Dajte ga meni. Jaz imam namreč tudi gliste.

Zapomni si, sinko: v današnjih časih kupuje siromak za gotov denar, srednji stan na obroke, boljši ljudje pa ostanejo sploh — dolžni.

— Ali poznaš mojo nevesto? — Seveda. Poznam njo in njeno črno preteklost.

— Kaj misliš s tem? — Poznam jo otedaj, ko je imela črne lase.

Začasa prohibicije je prišel v Ameriko človek, ki ni bil še nikdar tukaj ter ni poznal naših šeg in navad.

Šel je v hotel ter obsedel pri vratih prostora, kamor tudi cesar peš hodi. Tam je sedel tri dolge ure ter se čudom čudil:

— To mi pa ni gre v glavo, — je rekel. — Ko pride pri nas moški z tega prostora, si ponavadi obleko popravlja, tu kaj v Ameriki si pa usta briše.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
\$ 5.15	Din. 200	\$ 18.20	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44.00	Lir 500
\$11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir 1000
\$23.50	Din. 1000	\$174.00	Lir 2000
\$47.00	Din. 2000	\$360.00	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Na izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	\$10.50
\$15.—	\$16.—
\$20.—	\$21.—
\$30.—	\$41.25
\$40.—	\$51.50

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJIBNO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
616 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. V sled naših dolgotrajnih skušnjih vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne predpise, da je potovanje udobno in hitro. Zato se takoj obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, badiš pranje za povratno dovoljenje, potne liste, vnesje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in snovotvujmo vam, da dosti posesti in udobno potovanje.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. ZERKAULEN:

IGRAČE

Bledo in medlo je svetila plinska luč. Zimski mraz je legel ko v rokavicah po prostoru in je bil povsod in nikjer. Ta prostor pa se je zazdel ko en sam zid. Le zgoraj v steni je bilo eno samo okno ko črno, mrko, neprodirano oko. Trde palice železne mreže spredaj pred njim in težka, železna vrata v ozadju so dozdevno izražale, da je prostor nekakšna ječa. Vendar je bilo tu le nekakšno velemestno, policijsko zatočišče izgubljenec, ki so jih slučajno prijeli na cesti.

Neki uradnik je sedel za ozko mizo, sklonjen nad svežnjem aktov, in je enakomerno in previdno pisal, ne da bi pogledal kvčku.

Ob stenah so slonele surove klopi. Na teh je čakala na levi skupina treh moških, na desni je žlela mlada ženska, ki je v naročju krčevito stiskala roke in je brezbrizno strmela predse, ko da ne vidi niti sobe niti ljudi. Če so plinski plameni za hip vzdrteli in tipaje segli po njej, tedaj bi se bil kak pozoren gledavec prestrašeno zazrl v opustošeno žensko lice.

"Nikar se tako bebasto nezadržavajta!" je dejal osumljenec z volneno pahovko za vratom in s čepico s pristreškom na zatilniku. Slonel je v kotu in držal je obe roki v hlačnih žepih. S pridruženim glasom se je obrnil do drugega moškega: "Kaj si se pa ti pregrešil?" Vprašane se je nejevoljno vzdramil ko človek, ki se zbudi iz globokih sanj. Videti je bil propadel, a njegove roke so bile ozke, nežne, ki so venomer podrtavale, se nervozno tresle, ko da bi se baie, da se ne bi umazale.

"A tako — še novinec v tej stroki!" Tisti z volneno pahovko se je zadovoljno sam sebi zasmejal: "Razneženček! Ne še materinega krila drži! So fant, le počakaj, tukaj ti bodo že se slekli rokavice."

"Nikar ga vendar ne muči! Saj bo tako in tako zdaj zavekal." Ta, ki je to dejal, je bil najstarejši izmed njih. Videti je bil v čisto novi obleki kar gosposki. Saj je tudi prej, ko je bil prišel, z belim robcem obrisal klop, preden se je usedel. Črna brada mu je tako vsiljivo obkrožala lica in brado, da ni bilo moči določiti, koliko let je imel. Iz njegovega obraza pa se je iskriko dvoje zvitih, ledenomrzlih, ko nož ostrih oči.

"Koliko časa boš pa zaprt?" je zašepetal črni prijaznemu malčku.

Ta se je zasmejal na vsa usta, rekoč: "Zaprto? Kaj si pa mislite o meni, gospod? Nedolžen sem Žrtev justice. Majhna trgovska zadeva. Ničesar mi ne morejo dokazati."

Črni ga je zvito pogledal od strani: "Vidim, da si prebrisan glave. Še bolj! Ali bi hotel nekaj tednov živeti ko baron?"

Toda rezki glas zvonec je prekinil nadaljni razgovor. Zadržal so se počasi odprla železna vrata. Oba sta se pozorno zagledala vanje. Le počestnica je ostala brezbrizna ko doslej, ne meneč se niti za sobo niti za ljudi. In še zmeraj je imel oni z ozkimi rokami obraz pokrit z njimi.

Vstopil je neki drugi policijski uradnik z nekim človekom, ki je imel vrečo na hrbtu. Razoglav je bil in boste noge so mu tičale v usnjatih sandaljih. Starokopitni havelok je obdajal visoko, sloko postavo.

Kakor bi se prikazala nevidna roka, so se za njim počasi hvalca točna železna vrata.

Sunkoma je uradnik pogledal iznad aktov in je na kratko po vojaško vprašal: "Personalije?"

Belobradati se je mučil v mislih. Nato se je z globokim, temnim glasom začudil: "Personalije?"

"No, saj imate vendar kakšno ime, moj dragi?" je uradnik že razdraženo in nestrpno vprašal.

"Jaz imam samo srce." Mali se je radostno zasmejal a koj utihnil, ko se je uradnik razsrdil: "Mir!" — Nato pa se je obrnil k tovarišu: "Kaj pa je z njim?"

Vprašani uradnik je poročal: "Že delj časa sem opazoval tega starca. Spočetka se je plazil krog vlike stanovanjske hiše in krenil nato proti vilam. Večkrat je obstal, šel do vrat kake gosposke hiše, ko da bi pozvonil, a pozvonil le ni. Slednjič sem ga poklical, ker se mi je zdela sumljiva vreča na njegovem hrbtu. Pa se je naredil, ko da me ne sliši. Zato sem ga prijel."

Zmajevaje z glavo ga je poslušal komisar. Nato je spet vprašal belobradatega: "Kaj pa imate v vreči?"

Čez nekaj časa je starec odvrnil:

"Igrače!"

"Igrače?"

Pomignil je. Nato je drugi uradnik vzel starčovo vrečo in pogledal vanjo. Dejal je:

"Igrače!"

Plinska luč je zamigljala, ko da se je ustrašila.

"Zdaj bo pa že dan," je planil mali pokoneu.

"Čuden svetnik," je dejal črni plašno in medlo.

Le tisti z ozkimi in slokimimi prsti je zdaj pogledal kvčku in je boječ in blaženo ponovil besedo, kakor bi z njo pritisnil že zdavnaj pozabljen spomin na otroška leta na srce: "Igrače!"

Tedaj se je starec ozrl v čudno trojico. Spričo njegovega pogleda je tisti z volneno pahovko počasi zlezal nazaj na klop; črni se je prihuljeno in nejevoljno ozrl krog sebe in je mladšč z ozkimi in vitkimi rokami je na široko razprl oči in

se počasi dvignil: "Igrače, praviš?"

"Da sin moj, tudi zate imam nekaj v vreči." Starec se mu je približal in segel v vrečo.

"Molitvenik!" je vzkliznil mladenič. Tedaj se mu je ulil vroč potok solza po licih in zaškrtal je in sram ga je bilo: "Mama — mama." Starec ga je dobrohотно in smehljaje božal po laseh.

"Kaj pa prav za prav hočete s temi norčijami, gospod?" se je dvignil črni in je bil pripravljen na naskok.

Tedaj ga je zadel zagonetni odgovor: "Tistim bi bilo boljje, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga pogreznili v dno morja..."

Mali se je bil že zgrudil na kolena pred starcem: "Veliko sem grošil, gospod."

"Ta je povsem nedolžen," je dejal komisar drugemu uradniku.

"Ne," se je uprl črni, "to je le sleparija na nov način, gospoda komisarja!" In ko jegulja je rekel starcu: "Ali si ne bi dali gospod namaziliti nog od one Marčičene tamle?"

Tedaj je pogledal starec kvčku in je zapazil počestnico, ki je še zmeraj strmela predse, ne meneč se niti za sobo niti za ljudi. Pristopil je še k njej.

"Kaj pa imaš v vreči?" je silila vanj.

In nesko-eno milo ji je odvrnil:

"Igrače so, otrok moj!"

"Igrače?" — Iztrgala mu je vrečo iz rok in je razburjeno brskala po njej, potegnila nekaj pisanega ven in se opotekala: "Moja punčka!"

V sobi je bilo zdaj čisto svetlo.

Ko prisiljena, sta stopila uradnika ra levo in desno k vratom, ki so se vsa ožarjena od svetlobe sama odprla. Starec

Rojaki v Kanadi! Seznanite se s Slovensko-Amerikanskim Koledarjem. Ze 42 let izhaja. — Gotovo je vreden 50 centov.

NAJVEČJE AMER. POTNIŠKO LETALO

Največje ameriško letalo Douglas-tipa na poskusnem poletu nad Santa Monica, Cal. V njem so kabine za 24 potnikov. Vozi z naglico 215 milj na uro.

je počasi stopal proti njim in odhajal, ko da vse blagoslovlja. Vsi so okameneli v sobi. Proseče sta oba moška, oni z ozkimi rokami in tisti z volneno pahovko, dvignila roke.

Sele ko so se r ezko zaprla železna vrata, ko je plinovka utrujeno plahutala in je božični mraz ko v rokavicah, lezel po sobi, se je črni zavedel in planil k uradnikom: "Tak primate vendar tistega človeka."

A ta dva sta imela opravka s počestnico. Omahovaje se je za nekaj korakov opotekla za starcem: "Oče!" je glasno zakričala. Nato se je s punčko na prsih zgrudila na tla.

Mir je bil krog nje. In njeno obličje je bilo spet lepo in čisto ko deviško, blaženo božično jutro...

ŽLAVOST ABESINEV

Abesinski bojevniki, ki še bore s sulicami in ščiti svojih pradedov proti najmodernejšemu bojnemu orožju, se odlikujejo po neverjetni sili in odgovornosti. Kdor je kdaj potoval po Orijentu, je gotovo strmela nad žilavostjo arabskih nosačev bremen, ki hodijo s težkimi zaboji in kovčegi na ramah varno po ozkih mostičkih na breg. V primeri z Abesincem je pa arabski nosač slabši, 50 kg težko breme nese Abesinec z lahkih 30 do 35 km daleč po strmih stazah v gore ali pa v doline. Evropea presenetli, da si natovori Abesinec mnogo več, če prenaša svoje imetja, kakor če dela za mezdo. Često srečamo moža nesečega na ramah tako težko deblo, da bi ga belokozec niti ne premaknil, kaj šele, da bi ga nesel.

Če vpraša Abesince, kako more nositi tako težke tovore, ti odgovori samozavestno: "Mi Abesinci, jemo mnogo popra in to nam krepi mišice. Če bi ti jedel vsaki dan rdeči poper, bi bil prav tako močan. Vajnejša od telesne moči je za vodjo abesinske karavane koža na stopalih njegovih nosačev. Stopalo nosača mora biti trdo kakor rog, kajti strme stezice so polne ostrega kamenja in trnja. Nosač z mehкими stopali bi tu ničesar ne opravil. Abesinski nosači morajo prestati težke skušnje. Navadno jih postavijo boste na žareče oglje. Tudi glede hrane so Abesinci zelo skromni. Zadostuje jim ena sama jed na dan in nekaj požirkov vode, pa ostanejo zdravi in krepki. Vsak vojak vzame s seboj na bojišče hrane za tri mesece. Evropski vojak bi rabil za to tovorni avto ali celo karavano mežgov. Šotorov abesinska armada skoraj ne pozna. Vojaki leže kar po tleh in sue tudi v najhladnejših nočeh visoko v gorah kar na prostem.

HROŠČ KLJUBUJE PRUSKI KISLINI

Pruska kislina ali višnjevi strup je med najhujšimistrupi; tudi njene soli so nad vse strupene. Ta strup uporabljajo za ugonabljanje živali škodljivcev. Kalijeva sol pruske kisline služi za to, da naglo umori tiste žuželke, katere zbiratelji love za svoje zbirke.

Nemški profesor dr. Seitz iz Darmstadta na Nemškem pa je sedaj v okolici Ankare v Mali Aziji (Angara je glavno mesto sedanje Turčije) našel velikega okroglastega hroška vrste "pimela", ki ba s tem strupom kar ni mogel ugonobiti. Dve do štiri ure je imel hrošče v strupenih plinih pruske kisline. Ko je videl, da se živalka več ne giblje, jih je spravil v škatljice in zavil. Toda čez nekaj ur je v škatljicah začelo praskati. Hrošči, ki jih je strašni strupeni plin le omamila, a ne ugonobil, so si med opomogli in veselo lezli po škatlji.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA' IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

127

"Res je," je dejal Renzo, "zdaj, ko mi vi o tem govorite, ste me spomnili, da sem še tešč."

"Počakaj," je rekel redovnik, vzel še drugo skledico, stopil h kotlu ter jo napolnil; ko se je vrnil, jo je z žlico ponudil Renzu ter mu velel sestiti na slamujačo, ki mu je služila kot ležišče. Nato je stopil k sodu v kotu in natočil kozarec vina, ki ga je postavil na mizo pred svojega gosta; vzel je zopet svojo skledico ter sedel poleg njega.

"Ah, oče Cristoforo!" je dejal Renzo. "Ali se tiče, da vi to delate? Toda vi ste zmerom isti. Zahvaljujem se vam prav od srca."

"Ne zahvaljuj se meni," je dejal redovnik, "to je lastnina ubogih; a v tem hipu si tudi ti ubog. Zdalj mi povej, česar še ne vem, povej mi vse o tej naši revici in skušaj se podvizati, kajti časa je malo, kakor vidiš, dela pa mnogo."

Med eno žlico in drugo je Renzo začel pripovedovati Lucijino zgodbo: kako se je zatekla v Monzo v samostan, kako so jo ugrabili... Ob podobi takega trpljenja in takih nevarnosti, ob misli, da je on poslal nedolžno revico tja, je ubogemu redovniku zastala sapa: toda opomogel se je brz, ko je slišal, kako je bila čudežno rešena, kako se je vrnila k materi in kako jo je ta nastanila pri doni Praksedi.

"Zdaj vam bom pripovedoval o sebi," je nadaljeval Renzo, popisal na kratko tisti svoj dan v Milanu, kako je zbežal, kako je bil zmerom daleč od doma, zdaj pa, ko je vse v neredu, se je vendar držnil iti domov; da Neže ni našel in kako je v Milanu izvedel, da je Lucija v lazaretu. "In zdaj sem tu," je zaključil, "zdaj sem tu, da jo poiščem, da vidim, ali je živa in ali... me še mara... kajti... včasih..."

"Toda," je vprašal redovnik, "ali imaš kakšno znamenje, kam so jo dali, kdaj je prišla sem?"

"Ničesar, dragi oče: ničesar, razen da je tu, če sploh še je, kar Bog daj!"

"Oj ubozeč! Kakšne poizvedbe pa si do zdaj napravil."

"Krožil sem vse križem" a med drugim tukaj skoro nisem videl drugega kot moške. Pomislil sem, da morajo pač imeti ženske svoj poseben

prostor, a nisem se mogel priti do njega; če pa je stvar taka, mi zdaj vi poveste, kje je ta prostor."

"Ali ne veš, sinko, da je prepovedano vstopiti moškim, ki nimajo tam kakega posla?"

"No, kaj pa me more zadeti?"

"Odredba je pravična in sveta, dragi sinko; in če preobilica in teža nesreč ne dopušča, da bi jo uveljavili z vso strogostjo, ali naj zato pošten človek greši proti njej?"

"Toda, oče Cristoforo," je dejal Renzo, "Lucija bi morala biti moja žena. Vi veste, kako so naju ločili. Dvajset mesecev že trpim in potrpežljivo prenašam. Prišel sem dotod, tvegati toliko nevarnosti, eno hujšo od druge, in zdaj..."

"Ne vem, kaj bi rekel," je povzel redovnik, odgovarjajoč bolj svojim mislim nego mladeničevim besedam: "Ti greš z dobrim namenom in dal Bog, da bi se vsi, ki imajo tam prost dostop, vedli tako, kakor lahko zaupam, da se boš ti. — Bog, ki gotovo blagoslovlja tvoje vztrajno čuvstvo, to tvojo zvestobo v hotenju in iskanju nje, katero ti je On namenil, Bog, ki je strožji od ljudi, a tudi prizanesejši, ne bo gledal na to, kar bi moglo biti nepravilnega v tem tvojem iskanju. Spominjaj se le, da bova morala oba dajati račun o tvojem vedenju na tistem kraju, ljudem najbrž ne, brez dvoma pa Bogu. Pridi sem."

Rekši je vstal in z njim obenem tudi Renzo; medtem ko je ta pazno poslušal njegove besede, je sam pri sebi sklenil, da ne bo govoril o tisti Lucijini obljubi, kakor se je bil poprej namenil. — Če izve tudi to, — je pomislil, — mi bo delal gotovo še druge težkoče. Ali jo najdem in bomo o tem še zmerom lahko razpravljali, ali pa... in tedaj — kaj pomaga? —

(Dalje prihodnjšč.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

- IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani. Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči. Cena3.50
Vebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nat; Cena1.50
V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani. Vebina: Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik. Cena1.50
KRIŽEM PO JUTROVEM 4 knjige, 598 strani, s slikami. Vebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarib; Med Jezdi. Cena1.50
PO DIVJEM KURDISTANU 4 knjige, 594 strani, s slikami. Vebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema. Cena1.50
PO DEŽELI SKIPETARJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani. Vebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju. Cena1.50
SATAN IN IŠKARIOT 12 knjig, s slikami, 1794 strani. Vebina: Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnost nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Cena1.50

Naročite jih lahko pri: KNJIGARNI "Glas Naroda" 216 West 18th Street New York, N. Y.

PRODANE DUŠE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIPREDIL: I. H.

"Za to naj samo skrbi Petri. Zaradi tega si ne smeve delati skrbi; darovano nam ni nič, to je gotovo."

In Marta si pusti še enkrat napolniti skodelico ter si med šaljivim pogovorom s stewardom še enkrat naloži krožnik s pecivom. Tudi Rozi je hotela zopet dati, toda Roza odkloni. Vsled besed Petrijeve žene ji je pošel tek. Za njeno občutljivo naravo so bile njene besede dovolj razgaljive, in kakor je bila ponižna, vendar reče, da njene zasebne zadeve niso Petrijevi ženi prav nič mar. Nato pa, ko se nekoliko pomiri, si očita, da je nevhvaležna. Gospa Petri je prav gotovo dobro mislila, četudi se je z besedami nekoliko zaletela in razžaliti ni hotela niti nje, niti Marte.

Vendar pa je od teh besed ostalo želo v njenih prsih. Postalo ji je jasno, kako bo brez vsake moči pri sličnih priložnostih v svoji službi. Tudi ji nič ne pomaga, da si je hotela dopovedati, da tudi stric in teta ne bi bila prav nič boli obzirna.

Za nekaj tednov so bili na morju in prešli so že tudi ekvator. Še nekaj dni in bodo na svojem cilju. Toda kmalu nato, ko je bil parnik preko ekvatorja, je naenkrat nastal vihar in na krovu je zbolelo mnogo potnikov za morskoboleznijo. Med drugimi je tudi Marta zelo zbolela, medtem ko je Rozi bolezen prizanesla in je bila skoro ves dan z Vendelom na prostem.

Vendel je bil vesel junaškega Rozinega odpora. Njegovemu sreču je postajala dan za dnem ljubša. Prav nič potrebno se mu že ni zdela, da bi opustil misel na skupno bodočnost. Samo ko bi le nekaj let počakala nanj — in upal je, da bo to storila — potem bo že tako daleč, da ji bo mogel pomuditi na svoji strani brezskrbno, četudi skromno življenje. In če se mu njegova iznajdba obnese, potem —

Ni si upal več dalje slikati in vedno se je imel dovolj v oblasti, da ni o tem govoril. Ni smatral za pošteno, da bi si že sedaj navezal Roza na sebe, če bi to še tako rad storil. Dokler ni bil gotov, da bi ji mogel nuditi saj količkaj gotovo življenje, je ni smel navezati na sebe.

Toda vedno si je v tolažbo prigovarjal, da Buenos Aires ni daleč od Rosario, in da jo bo, ako ločitve od nje ne bi mogel prenašati, včasih vendar mogel videti.

V viharnih dneh je moral včasih Roza prepustiti Marti, kajti to, sicer tako odločno in junaško dekle, je v boleznih izgubilo vsak pogum in je postala samo se človeški klopčič. Mislila je, da mora umreti in se je oklepala Roze kot zadnje bilke. Roza ni pozabila, kolikokrat ji je Marta v teh tednih dala novega poguma in je bila sedaj vesela, da ji je mogla saj nekaj povrniti. Marta je stregla in jo tolažila ter ji je izvabila kak smeh, ako jo je bolezen nekoliko popustila. In tedaj je Marta zagotavljala, da Roze ne bo nikdar pozabila.

Po pihih treh dneh je bil vihar prestan in tudi morskobolezen. Marti se je zopet vrnilo vse veselje in je sedaj pila in jedla za dva, da bi nadomestila, kar je zamudila.

Roza je zopet imela več časa za Vendela in oba mlada človeka sta vsako minuto teh dni skupne vožnje vžila z vso slastjo. Bila sta skoro neločljiva, ker pa so se med potniki sklenile vse različne zveze, je bil skoro vsakdo zaposlen sam s seboj in se niso med seboj nadlegovali z nepotrebno radovednostjo. Tako pride zadnji dan vožnje. Prihodnje jutro je imel parnik pristati v Rio de la Plata in se pozneje vstaviti v Montevideo, predno je imel nadaljevati zadnji del vožnje do Buenos Aires.

Vendel in Roza sta sedela na naslonjajih na krovu. Solnce je zelo gorko sijalo in poiskala sta si sušni prostor, kjer sta bila popolnoma sama. Zadnje tedne sta med seboj izmenoma govorila angleško in francosko, da sta se vadila. Ta dva jezika je tudi Vendel obvladal popolnoma. V tem času pa ga je tudi Roza, kolikor je pač mogla, poučevala v španščini. Zato se ji je iskreno zahvalil, kajti rekel si je, da bo ta jezik zelo potreboval.

Takoj onega dne, ko je Vendel v Rozinem naročju zagledal Calderonovo delo "Stanovitni princ", sta se dogovorila.

"Pri Argo družbi boste morali tudi občevati z delavci, gospod doktor, ali boste tedaj izhajali z vašim znanjem jezikov?"

"Da, o tem sem se že poučil. Vstanovitelj podjetja je bil Nemeec in njegova vdova, ki je tudi Nemka, je na čelu celga podjetja. Mnogo Nemecev je tam našlo svoj kruh, pa tudi Angleži in Španci. Bilo pa mi je povedano, da bom pri svojem delu mogel popolnoma dobro izhajati z nemščino in angleščino. Navzlic temu pa se bom takoj pričel učiti španščine, kajti v vsakem oziru mi bo koristila, ako se bom mogel v njej saj za silo izraziti."

In tedaj ga Roza smeje pogleda.

"Kako bi bilo gospod doktor, ako bi tukaj na parniku svoj prosti čas porabili za to? Prav rada vas bom, kakor daleč seže moje znanje, poučevala."

Njegove oči se žareče vpro v njene.

"To hočete storiti?"

"Zelo rada — s tem moramo izpolniti marsikatero prsto uro in zelo me bo veselilo, da se bom tudi jaz malo bolj utrdila."

In tako se oba pridno primeta dela. In če je bila Roza pridna in dobra učiteljica, tako je bil Vendel narljiv učencec. Da je pri tem mnogo več gledal v Rozine oči, kot je bilo potrebno, ga ni oviralo, da se ne bi pridno učil.

Tudi danes sta bila zopet pri tem zaposlena, toda oba nista bila prav pri stvari, ker sta morala mnogo misliti na ločitve, ki se jima je bližala. Pri tem, kako je Vendela bolelo sree pri misli na ločitve, je vedel, kako zelo ima Roza rad.

In Roza je bila danes zelo bleda. Tudi sama se je zastoj borila proti bolečinam ločitve. V tem vskanjanjem občevanju skozi več tednov sta se boljše spoznala, kakor pa bi bilo mogoče skozi leta pri mimoiločih priložnostih. Eden je mogel drugemu brati v duši, eden je drugega popolnoma poznal, kake lastnosti je imel in oba nista imela nikogar na svetu, ki bi jima bil dražji in ljubši. Zato sta se oba brezmejno balala ure slovesa.

Postala sta tiha in se nista več upala pogledati. Slednje pa se Vendel ojunaci in pravi resno:

"Od časa do časa mi boste o sebi poslali kako poročilo, gospica Bihar, ali se morem na to zanesti?"

(Dalje prihodnjic.)

LEVI PRED FILMSKO KAMERO

V Mombasi ob vzhodni obali Afrike me je dobila brzovjavka enega izmed zunanjih vodij družbe "Universal Pictures". Potrebujemo nekoliko dobrih in lepih filmov o levih. Leve v družini, leve same, leve pri plenu, leve v spanju, in tako dalje. Odgovor nujen. Brzovjavil sem nazaj: "All right! Vse o levih bomo filmali."

Nairobi je železniška postaja sredi Afrike. Vlak privozi opoldne in prvi klic, ki sprejme potnika ni morda postajno ime "Nairobi." V Afriki si ne zmisli noben človek, da bi izkliceval postaje. Sprevodniki, vratarji in nameščenci rjove samo: "Čukula tihari" — jed je pripravljena. Potem gredo jest in se ne brigajo za nič več.

K sreči sem bil v Mombasi dobil naslov nekega O'Sanija. Njegovi znaneci so ga imenovali "Toto O'Sani, O'Sani dete."

Nu, v poslovnih zadevah je bil vse kaj drugega nego dete. Štiri ure sva barantala na zadnje je bila ekspedicija, ki jo imenujejo v suahelščini "safari" zbrana. Masajec z imenom Mogo je postal vodnik. Potem sta šla zraven dva kuharja, dva nosilca kamere in dva služabnika.

Dovoljenje nadzornika divjadi v Kenji, da bi smeli potovati v živalske rezervacije, je bilo kmalu tu. "Kje so levi?" sem ga vprašal. "Povsod," je odgovoril. "Pred tremi meseci so prišli nekateri celo v vrtove v Nairobiju. Nekateri so divji, drugi niso. Vsekako smete streljati šele potem, če vas napadejo..." Ko sem hotel oditi me je zadržal: "Gotovo boste potrebovali voz... Pri postaji dobite moža, ki ima Federal Knight. To je najboljši avto za stepo."

Federal Knight je bil enotonski tovorni voz. Njegov lastnik, Fogg, je bil falot. A to sem zvedel šele pozneje. Ko smo se naslednje jutro odpeljali iz Nairobija, je šlo vse sijajno. Potem smo dospeli v ozemlje, kjer ni bilo cest. V tem ozemlju se je Federal Knight vsake tri ure prekuenil. Ko smo se proti 4. pop. v petih prekuenili, se je to zgodilo tako nesrečno, da smo obležali pod odejami. Trajalo je skoraj deset minut, da smo se izklobacali. In potem je bilo vse polno masajskih vojščakov okoli nas, ki so nas opazovali z zanimanjem in se zvijali od smeha nad našimi poskusi, da bi se osvobodili in voz spet dvignili.

Proti devetim smo se utaborili nato na bregu majhnega, bistriga potoka. Bistra voda je v teh krajih redka, zato je ne cenijo samo ljudje temveč tudi živali. Bila je napaka, da smo to spregledali.

Najprvo so nas neprestano motili domačini. Ti ljudje so kakor otroci. Vse morajo prijati in preložiti. Tudi hočejo od vsega malo pokusiti. Pozneje so prišle divje živali. Sprva — proti polnoči — so se pričele krohotati hiene. Potem so kričali leopardi, vresčali neki ptičiči, rjoveli nekateri prežvekovalci. Končno proti 3. zjutraj je prispelo tiho, zadušeno, renčече kašljanje skozi noč. Mogo je dejal: "Simba!" — "To naj bi bil lev?" — "Da, gospod!" Bil je zares lev. Mogo, izkuščen mož, mi je pojasnil. Lev nikoli ne rjova tako, kakor si predstavljamo. Gobec položi skoraj popolnoma k tlom in potem kašlja. Tako se glas razširja samo ob tleh in straši živali tem bolj, ker ne vedo od kod prihaja.

Da so se levi potepali v bližini našega safarija, ni bilo neprijetno. Nasprotno. Bili so edine živali, ki sem jih iskal in potreboval. Tako sem šel takoj v jutranjem somraku z dvema Sukoma na iskanje s tihim uganjanjem, da bom lahko filmalkšen mičen prizor iz levjega življenja. Stvar pa ni bila videti tako preprosta. Hoja skozi visoko travo je utrujala, enako tudi vsiljive žuželke. Tu pa tam smo srečali tudi cebre in žirafe, ki so jo ob pogledu na nas z vso naglico odkurile. Levov nismo videli. Tako tudi ne naslednjega dne in še poznejši dan.

Šele četrty dan smo naleteli na prve sveže sledove. Dvigali smo se proti visoki planoti Serengeti, ki je pripadala bivši Nemški Vzhodni Afriki in je ena z divjačino najbogatejših ozemelj na svetu. Vodnik Mogo je stopal spredaj, sledila sta oba nosača kamere, potem jaz. Za meno je šel služabnik z dvema puškama. Proti 11. smo zagledali neke termitske griče. Mogo je obstal in pokazal na enega teh gričev. Ob njegovem vznožju je sedel skoraj kakor kamenit baročni odrasel lev, dočim sta se v travi metali dve samici. Ko smo se bližali, je lev mežikal na nas, ni pa kazal, da bi hotel svoje mesto zapustiti. Ko sem v oddaljenosti kak-

SLOVENC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
618 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

2. januarja:	Majestic v Cherbourg
4. januarja:	Bremen v Bremen
5. januarja:	Champlain v Havre
9. januarja:	Ile de France v Havre
11. januarja:	Conte di Savoia v Genoa
2. februarja:	Majestic v Cherbourg
5. februarja:	Rex v Genoa
12. februarja:	Washington v Havre Bremen v Bremen

14. februarja:	Berengaria v Cherbourg
15. februarja:	Champlain v Havre
19. februarja:	Europa v Bremen
19. februarja:	Europa v Bremen
20. februarja:	Majestic v Cherbourg
21. februarja:	Ile de France v Havre
26. februarja:	Manhattan v Havre Aquitania v Cherbourg
29. februarja:	Conte di Savoia v Genoa

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINŠKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE	35
111 strani. Cena	35c
ANDREJ HOFER	50c
BENEŠKA VEDEŽEVANKA	35c
BELGRAJSKI BISER	35c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	20c
CVETINA BOROGRAJSKA	45c
CVETKE (pravljice za stare in mlade)	30c
ČAROVNICA S STAREGA GRADA	25c
DEVICA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)	40c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TREKN	35c
FRA DIAVOLO	50c
GOSPOD FRIDOLIN ŽOLNA . Spisal Fran Milčinski. veselomodre humoreske, 72 strani	35c
HEDVİKA, BĀNDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke)	30c
KOREJSKA BRATA (trtica o misijonarjih v Koreji)	30c
KRALJEVIČ IN BERAČ	30c
KRVNA OSVETA (povest iz abruških gora)	30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO	25c
LJUDEVIT HRASTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Šmit)	30c
MARCO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON	75c
MARON , krščanski deček iz Libanona	25c
MUSOLINO , ropar Kalabrije	40c
MRTVI GOSTAČ	35c
MALI KLATEČ (spisal Mark Twain)	70c
MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška)	25c
NA RAZLIČNIH POTIH	40c
NA INDIJSKIH OTOKIH	50c
PREGANJANJE INDIJSKIH MISIJONARJEV . Spisal Jos. Spillman. Cena	30c
PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA . Povest iz starejše misijonske zgodovine kanadske. Spisal Ant. Huonder. Cena	30c
PRVIČ MED INDIJANCI . Povest iz časa odkritja Amerike. Cena	30c
FABERKI IZ ROŽA	25c
PARIŠKI ZLATAR	35c
POŽIGALEC	25c
PRSTI BOŽJI	30c
PRAPREČANOVE ZGODBE	35c
POVODENJ (spisal Kristof Šmit)	30c
PRIGODBEČEBELICE MAJE , trd. vez.	1-
PIRHII (spisal Kristof Šmit)	30c
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO	40c
I. zv. 40c II. zv. 40c	
PRAVLJICA . Spisal H. Majar. Izbrani iz prostez naroda. Cena	40c
PRIGODBE ČEBELICE MAJE . Spisal W. Bonseis. Poslovenil Vladimir Levstik. Roman za mladino. Cena	70c
PRAŠKI JUDEK	25c
PATRIA (povest iz irske zgodovine)	30c
POSLEDNJI MOHIKANEK	30c
RDEČA IN BELA VRTNICA	30c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSHEM	30c
ROBINZON KOŠUTNIK	50c
STRIC TOMOVA KOČA . Povest iz suženjskega življenja. Cena	50c
SKOZI ŠIRNO INDIJO . Kačji krotitelj, nevarnosti in nezdoge s potovanja dveh mornarjev. Cena	60c
SUEŠKI INVALID	35c
SISTO IN SIESTO (povest oz Abrucev)	30c
SVETA NOTBURGA	35c
STEZOSLEDEC	30c
SVETA NOČ (pripovedke)	30c
TRI INDIJSKE POVESTI	30c
TURKI PRED DUNAJEM	30c
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trda vez)	30c
I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50	
TISOČ IN ENA NOČ , mala izdaja, trdo vezano I.—VOJSKA NA BALKANU s slikami, več zvezkov po	20c
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Meško; s slikami)	\$1.00
Trda vez.	1.20
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO	50c
3 zvezki po	50c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA	60c
ZLATOKOPI (povest iz Alaske)	25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDK (dva dela)	40c
I. del 40c II. del 40c	
ZBRANI SPISI ZA MLADINO — 10 povest; Vinski brat; osem povesti in 13 povesti (spisal Engelbert Gangl). v 1 zvezku	50c
VINSKI BRAT . (V. zv.), Gangl	50c
8 POVESTI . (IV. zv.), Gangl	50c
13 POVESTI . (III. zv.), Gangl	50c

Naročite jih pri: **KNJIGARNI "GLAS NARODA"**
216 West 18th Street ; ; ; New York, N. Y.

šnih sto korakov postavil kamero, je glasno in nevljudno zazelhal. Lahko bi postal krasen posnetek. Previdno sem obrnil kamero... navil film... ročica. Z elegantnim skokom je skočil lev v visoko travo, sledili sta mu tesno obe samici. Ni jih bilo več.

Istega dne smo opazili še sedem levov in tri levinje. Popoldne nam je dal starejši na pol dremajoč parček priti tako blizu, da bi lahko prešteli dlake v levji grivi. Komaj pa sem prijel za vrtilno ročico, sta oba poskočila in odšla, pri čemer sta se že enkrat jezno ozrla na nas.

V treh dneh sem naštel nič manj nego štirideset levov. Štirideset živali in niti meter filma! Črnece, razen Mogoja, to ni zanimalo. Dobivali so plačilo, pa naj si sem fotografiral ali ne. Mogo je skušal pojasnjevati: "Še nikoli niso tega videli, zato se boje. Menijo, da je puška..." — "Ah, kaj tako, ali tako, bo vendar mogoče, da se te živali ujamejo!" Mogo je naporno pomislil, potem je dejal: "Ponoči, gospod. Treba je nastaviti vabo in pripraviti aparate. Da-li je to nevarno? Ne. Lansko leto je lev pač ugonobil vodjo neke francoske filmske ekspedicije, in pred dvema letoma Američana Hunterja." — "Hvala," sem dejal. "Prosim — je rekel Mogo. "Šari Mango." (To je v božjih rokah.)

Med potovanjem sem opazil, da imajo levi kakor vse druge živali, veliko slabost za dobro jed. Če jim jo pripravim, in če se nasitijo, jih skoraj lahko božaš, tako leni in ljubeznivi postanejo... Na tem dejstvu smo zgradili svoj novi načrt. Prav za prav je bil to Mogojev načrt Mogo, premišljajoči človek, je odkril, da bi bili nočni posnetki fisto, česar iščem. "Ustrelimo leno žival, na primer gnuja, položimo jo poleg voza pripravimo aparate... in pričnemo delati." Gnu je za leva toliko kakor mala nebesa.

(Konec prihodnjic.)

IMAMO V ZALOGI
BLAZNIKOVE Pratique
za leto 1936
Cena 25c
s poštino vred.
"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razpisali za Novo leto in ker bi želeli, da nam pripravite toliko nepotrebne dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojim imena so tiskana s čebelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj na ših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:** San Francisco, Jacob Lausdun
 - COLORADO:** Pueblo, Peter Oullig, A. Saftus Walsenburg, M. J. Bayuk
 - INDIANA:** Indianapolis, Fr. Zupančič
 - ILLINOIS:** Chicago, J. Bevič, J. Lukančič Cicero, J. Fabian (Chicago, Cleere in Illinois) Joliet, Mary Bambich, Joseph "va" La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Jože Zelenc
 - KANSAS:** Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Žagar
 - MARYLAND:** Kitzmiller, Fr. Vodopivec Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
 - MICHIGAN:** Detroit, Frank Štular
 - MINNESOTA:** Chisholm, Frank Gouše Ely, Jos. J. Pehel. Eveleth, Louis Gouše Gilbert, Louis Vesel Hibbins, John Povše Virginia, Frank Hrvatlich
 - MONTANA:** Roundup, M. M. Panlas Washoe, L. Champa
 - NEBRASKA:** Omaha, P. Broderick
 - NEW YORK:** Gowanda, Karl Strniša Little Falls, Frank Ksana
 - OHIO:** Barberton, Frank Trohr Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kaainger, Jacob Reank, John Slope Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John "va" Warren, Mrs. F. Bachat Youngstown, Anton Kib...
 - OREGON:** Oregon City, Ore., J. Kobljar
 - PENNSYLVANIA:** Broughton, Anton Ipavec Claridge, Anton Jerina Conemaugh, J. Bresavec Export, Louis Sapančič Farrel, Jerry Okora Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krayn, Ant. Taučelj Lezerna, Frank Balloch Manor, Frank Demshar Midway, John Zust Pittsburgh, J. Pogacar Presto, F. B. Demshar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schifrer West Newton, Joseph Jovan
 - WISCONSIN:** Milwaukee, West Alina, Frank Škeč Sheboygan, Joseph Kakeč
 - WYOMING:** Rock Springs, Louis Trauhar Diamondville, Joe Bolich
- Vsak zastopnik ima potrdilo za avto, katere je prejel. Zastopnika, s katerimi se ne morete sporazumeti, vam toplo priporočamo.
- UPRAVA "GLAS NARODA"**